

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267493760/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Bedende, vi den Dag maac vel fordriv' oc fortære,
 Efter vor Guds Behag, oc til hans Herligheds ære.
 Drifve vi dette Verk, som Liusers Børn vel mon egne
 Skal vor Dag-HERre stærck vor Hænders Gierning velsigne;
 Naar vi skulle nu kort tilluck' her Øjet med alle,
 Os hand hente vil bort til Liusers Rüge henkalde.
 Giøre vi her imod oc ilde Liuset anvende,
 Mod vor Skabere good, med kort oc dobbel i Hænde,
 Eller med suus oc duus, svig, Vold, lætferdige Sæder,
 Oc med Kande, med Kruus, med sværen Banden oc æder.
 Ere vi redlig værd' at Gud skal Øjet udsticke,

Befrielse fra
 det Aandelig
 Mørk

(h) Eph. V. 2.

Oc al ynkelig færd' i Mørket ævig tildricke.
 Ligesom oc vor Gud ref os af Mørkhedens Snare,
 Os hand frelste saa ud af Syndens Grumhed oc Fare.
 [20] Vi som vare før mørk, (h) oc Satans fattige fanger,
 Træfvet i Dødsens Drek, oc leed stoor Marter oc Anger,
 Vi nu kaldis et Liis, i Christo Jesu vor HERre,
 Frii fra Satans u-lys oc Mørkheds onde besvære.
 Thi vi skulle med fliid, betænk at Natten er gangen,

(i) Rom. XIII.

IX.
 Sky Ugle oc
 Aftenbaacke
 Slected. Følge
 Soolsicken,
 Morgensruen
 eller Ringel-
 blommen.

Vandr' i Dagen saa bliid (i) som er saa herlig oplangen,
 Icke den Vgls graa samt flagermuusen paa slecte,
 Som i dystere vraa, Ja, heldst i mørket vil fecte.
 Haf Soolsicken i act, som efter Soolen sig skicker
 Aabner sit Blad, med Pract, naar den saa varmelig sticker
 Christus være vor Sool, vort Liis, Geleitsmand oc Fører
 Til sin Herligheds Stool, saa os ej Mørket berører.

VIII.
 Skilsmisse
 imellem Mør-
 ket oc Liuset,
 samt deres Be-
 næfvelse.

(a) Mørket oc
 Liuset ansees
 som tvende
 vidtverrige
 Krigshæerer.

Oc Gud gjorde Skilsmis imellem Mørket oc Liuset.
 Den alvidende Gud oc Ordens præctige HERre,
 Al U-orden imod, hand saa' at være paa fette
 En u-endelig Striid, imellem Mørkhedens Skare,
 Oc (u-hændelig spliid) imellem Liuser det klare, (a)
 Disse Fiender stærck? ah! hafde været til møde
 Drefvet et selsomt Verk, oc heele Verden lagt øde;
 Deres Orden blef spliid oc Krigsfolk menget tilhaabe